

EPITAPHIVM REVE-

RENDI VIRI D. PHILIPPI MELANTHONIS,
NIS, SCRIPTVM AB

HENRICO MOLLERO HESSO.

Hic Vuiteberga gemens dedit ossa Melanthonis
In patris exequias officiosa sui. (urne,
Qui Brettæ claris uirtute parentibus ortus,
In Palatini quæ ditioe iacet,
Huc in Saxoniam felici sydere uenit,
Accitus precibus Dux Friderice tuus,
Tunc ut sincera de religione Lutherus
Teutonas inciperet ritè monere suos.
Cumq; bonis animi, cum rerum maximus usu,
Cumq; potens cunctis artibus ille foret.
Quas homini inscitiam contra, moresq; ferinos,
Monstrauit summi cura fauorq; Dei.
Non modò solerti triplices indagine linguas
Excussit, luci restituitq; suæ.
Nec modò perspicuis pulchras rationibus artes
Tradidit, in somni distribuitq; fide.
Sed quoq; concordæ iuuit pietate Lutherum,
Ut bene susceptum perficeretur opus.
Ut sacra religio, sinceraq; gloria Christi,
Staret ab informi libera tota situ.
Quem dominatricis uecors audacia Romæ
Turpiter in sacras accumularet opes.
Hunc uariè contra pugnavit & acriter hostem,
Cum sectis alacres conseruitq; manus.
Hoc dum uoce docet, dum scripta fideliter edit,
Dum firmat ducibus templa scholasq; suis.
Hoc in colloquijs, hoc in conuentibus egit,
Ipsius hoc studium, summaq; cura fuit.
Sic Christum docuit multas agnoscere gentes,
Sic Claria innumeros imbuit arte uiros.
Dum uelut ex gaza preciosis diuite rebus
Ex pleno Aoniæ pectore fudit opes.
Insuper exemplo senibus, teneraq; iuuentæ,
Et uitæ & morum dexteritate fuit.
Nil nisi suauis erat bonitas, & candor apertus,
Nullus in ipsius pectore liuor erat.
Quin commune bonû, promptusq; minister egètum,
Omnibus optati quin uice patris erat.
His tamen ipse bonis, lustra in commune laborans
Penè nouem, rarò præmia digna tulit.
Imò à discipulis, cuculos imitantibus, atrox
Vulnus in innocuo nomine passus obit.

Secli fama sui, uirtutum splendor, & amplum
Sanguinis Aoniæ Teutoniciq; decus.
Ut tres bisseis cum lustris uixerat annos,
Totq; dies, Maius quot geminatus habet.
Sic igitur uir tantus obit, sanctasq; frequentat,
Ad uitæ metas illius usq; preces.
Amplectente fide meritum uenerabile Christi,
Speq; bona, & uiui plenus amore Dei.
A quo nunc superam cœli repetitus in arcem
Spiritus, æterni munus honoris habet.
Nomen at effugiens Lethen, & funeris exors,
In terris celebri laude superstes erit.
Donec erunt pietas, & honeste gloria uitæ,
Donec in Arctos defluet Albis aquas.
Atq; hac in tumba placidè sacra mēbra quiescent,
Dum ueniat cunctis gentibus illa dies.
Quæ manes tumulis educet hiantibus omnes,
Ut decus ex meritis opprobriumue ferant.

Tempus obitus 1560.

NoCte Vbi ConsvMpta svrgVnt eX PLetœ natæ,
FVnctVs es heV Vltæ sanCte PHILippe tVa.

ÆNIGMA DE ANNO MOR-
tis eiusdem.

Belligeræ Diuæ superest inuisa quot ales
Secla, Gyges fertur quot tenuisse manus,
Lata quot obliqui sicut sydera partibus orbis,
Quot Lyra luminibus, maior & Vrsa nitent,
Soles quot medio pendentibus æquore nidis
Incubat Halcyone matris imago pia,
Quot rota falciferi semis annis tota mouetur,
Vnam ortam demas si sine matre Deam,
Tot per signa means bis sex uariata figuris,
Sol nato à Christo clausit Olympiadas:
Albidos ab ripis ubi notus ad astra Melanthon,
Hinc Diuum ad sedes iussus abire fuit.
Ios: à Pinu.

VVITEBERGÆ
1560.